Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Sindi en de Maan

Sindi was een zeer levendig meisje dat hield van zingen en dansen. Ze woonde op een boerderij met haar ouders en haar Gogo. Sindi vond het leuk om Gogo te volgen en de dieren te voeden.

Op een avond, terwijl Sindi en haar familie aan het dineren waren, had Sindi's moeder iets te vertellen. "Sindi," zei ze, "na de lange kerstvakantie ga je naar school." Sindi was zo opgewonden. Ze was blij dat ze eindelijk zou leren lezen en schrijven.

Wanneer Sindi blij was, danste ze. Haar vreugde verspreidde zich naar de boerderijdieren. De honden blafte luider. De koeien loeide mooier. De vlinders fladderden met hun vleugels en landden in haar haar.

Wanneer Sindi danste, zwaaide ze van links naar rechts, alsof ze door de wind werd geduwd en getrokken. Ze zong mee met de zachte, langzame muziek.

Toen de vakantie na Kerstmis ten einde liep, begon Sindi zich af te vragen hoe school echt zou zijn. Ze wilde niet dat haar moeder wist dat ze nerveus was, dus vroeg ze aan Gogo hoe school zou zijn.

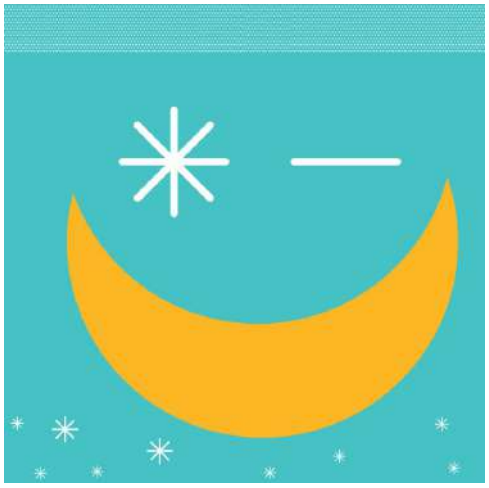

"School is heel serieus," zei Gogo. "Er is geen tijd meer voor zingen en dansen, alleen leren." Dit maakte Sindi helemaal niet blij.

De nacht voordat de school begon was het erg warm. Sindi kon gewoon niet slapen! Ze liep op haar tenen naar buiten en ging op de stoep zitten, terwijl ze naar de donkere lucht keek. De maan was groot, helder en mooi, en de sterren twinkelden.

Sindi sprak tot de mooie maan. "Lieve maan, zo helder," zei ze, "ben je bang voor het donker? Is dat waarom je de sterren vraagt om je gezelschap te houden?" "Ik ga morgen naar school, hoe zal het zijn?" "Zullen ze me laten zingen? Zullen ze me laten dansen?"

Sindi begon te zingen. Wat ze daarna zag, deed haar haar ogen in ongeloof wrijven. Droomde ze? De maan glimlachte! En de sterren dansten op haar lied!

Een zachte stem sprak tot haar. "Lieve kleine Sindi," zei de stem. "School is een geweldige plek. Je zult veel dingen leren: lezen en schrijven, zingen en dansen, en veel vrienden maken."
"Maar nu, Sindi, moet je rusten. Morgen wordt prachtig." Sindi had nog nooit iets zo verbazingwekkends gezien. Ze wilde iedereen wakker maken en hen de pratende maan en dansende sterren laten zien.

Maar de maan hield haar tegen. "Sssst, Sindi," zei het. "Dit is ons kleine geheim." De maan knipoogde.